

§ 26. Når der ydes hjælp af det offentlige til en person under 18 år ved forebyggende foranstaltninger eller ved anbringelse uden for hjemmet, kan det sociale udvalg afkræve den forsøger, der er indehaver af forældremyndigheden, betaling til hel eller delvis dækning af de med forsorgen forbundne udgifter i overensstemmelse med forsørgerens betalingsevne i den periode, hjælpen vedrører. Ved fastsættelsen af denne betaling vil der være at tage hensyn til den forpligtedes arbejdsmuligheder og andre omstændigheder, der herved egner sig til at tages i betragtning, derunder omfanget af den hjælp, det offentlige må yde. Socialministeren fastsætter vejledende takster for forældres betaling for børn, der er anbragt uden for deres hjem i henhold til lov om børne- og ungdomsforsorg.

Stk. 2. På samme måde kan det bestemmes, at en ægtefælle helt eller delvis skal bære de udgifter, der er forbundet med den anden ægtefælles forsørgelse uden for hjemmet i henhold til denne lov. Er det ved forsorgens etablering eller bliver det senere pålagt vedkommende ægtefælle at svare bidrag i henhold til lovgivningen om retsforholdet mellem ægtefæller, eller er der indtrådt separation, gælder reglerne i § 33. Socialministeren fastsætter takster for betaling for ophold under særforborg.

Stk. 3. Betaling i overensstemmelse med foranstående bestemmelser kan uanset § 25 tillige kræves af den, der er under forsorg uden for sit hjem.

§ 27. Den hjælp, der af det offentlige efter denne lov ydes en person, over for hvem en anden har forsørgelsespligt, betragtes i det omfang, den overstiger en i henhold til dette kapitel ydet betaling, tillige som oppebåret af denne sidste.

B. Nærmere regler om fremgangsmåden m. v. ved udfærdigelse af betalingsresolutioner.

§ 28. Betaling i henhold til § 26 fastsættes af det sociale udvalg.

Stk. 2. Betalingen fastsættes i en særlig resolution, af hvilken en genpart sendes til skyldneren. Er betaling fastsat af det sociale udvalg efter anmodning af en anden kommune end den, der skal bære

Hvad derimod angår den anden af barnets forældre, vil forholdet som regel være det, at der ved separation, skilsmisse eller i forbindelse med faderskabssag er pålagt vedkommende at svare bidrag til barnets forsørgelse, og det synes derfor mest hensigtsmæssigt i forhold til en sådan forsøger at søge betaling for institutionsforsorg effektueret via den privatretlige bidragsresolution.

3) Hvad endelig angår ægtefælletilfældene, må man være af den opfattelse, at den ene ægtefælles betaling for den anden ægtefælles institutionsforsorg bør søges effektueret via privatretlige bidragsresolutioner i alle tilfælde, hvor der er indtrådt separation. I tiden før separation bør der derimod anvendes offentligretlige betalingsregler, så længe der ikke måtte være udfærdiget privatretlig bidragsresolution efter ægteskabslovgivningen.

Ændringsforslaget går derfor ud på en ny affattelse af lovforslagets kapitel IV.

I § 26 i ændringsforslaget er der herefter foreslået tilvejebragt hjemmel for offentligretlige betalingsregler i det ovenfor under 1)–3) angivne omfang.

I forbindelse med de omhandlede ændringer har man — ligeledes efter forhandling med justitsministeriet — foreslået reglerne om forsørgelsespligt over for stedbørn ophævet.

Baggrunden herfor er, at det offentliges interesse må anses for tilstrækkelig tilgode- set derved, at det er muligt at holde sig til den anden af forældrene, hvis barnet falder det offentlige til byrde. Hertil kommer, at der efter justitsministeriets opfattelse heller ikke er behov for privatretlig forsørgelsespligt i disse tilfælde.

Det bemærkes i øvrigt, at afsnit A svarer til afsnit A i lovforslaget bortset fra den omhandlede affattelse af § 26 og udeladelsen af stedbørn i § 25.

Afsnit B svarer i forenklet form til lovforslagets afsnit C, idet det er foreslået, at betaling i alle tilfælde skal fastsættes af det sociale udvalg, ligesom inddrivelse skal ske efter skattelovgivningens regler.

Afsnit C træder i stedet for lovforslagets afsnit D og B, men svarer i øvrigt hertil.

Afsnit D svarer til lovforslagets afsnit E. Det hidtidige afsnit F (§§ 38 og 39) betegnes herefter E.